Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9523/2024
01.10.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Маје Чогурић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници мал. тужиоца АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против тужених „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о Београд, чији је пуномоћник Иван Љубисављевић, адвокат из ... и туженог ПУ „Радосно детињство“ ад Нови Сад, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији туженог првог реда изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9011/21 од 14.11.2023. године, у седници одржаној 01.10.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог првог реда изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9011/21 од 14.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог првог реда изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 9011/21 од 14.11.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11144/20 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, утврђена је ништавост уговорне одредбе полисе за осигурање лица од последица несрећног случаја (незгоде) број ... којим је уговорено да осигураник, односно корисник приликом пријаве осигураног случаја или испуњења неког другог права или обавезе из уговора о осигурању, нема право на накнаду трошкова ангажовања адвоката уколико их буде имао. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева који гласи: „Утврђује се ништавост уговорне одредбе Полисе за осигурање лица од несрећног случаја (незгоде) број ... којом је између туженог првог реда и туженог другог реда уговорено да у случају спора у вези са испуњењем права и обавеза из Полисе за осигурање лица и последице несрећног случаја (незгоде) број ..., између осигуравача и уговарача осигурања односно између уговарача и осигураника, укључујући и спорове у вези са исплатом одштетног захтева, надлежан ће бити стварно надлежан суд у Београду“. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени првог реда да тужиоцу исплати на име састава за исплату захтев за поништај уговорних одредби од 04.06.2020. године износ од 9.000,00 динара, са законском затезном

каматом од дана извршности пресуде. Ставом петим изреке, обавезан је тужени првог реда да тужиоцу исплати износ од 36.800,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је део тужбеног захтева у погледу законске камате на износ од 9.000,00 динара за период од 22.06.2020. године до дана извршности пресуде, као и износ од 36.800,00 динара на име трошоква поступка за период од дана пресуђења, па до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 9011/21 од 14.11.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд је одбијена, а жалба тужиоца делимично усвојена, па је првостепена пресуда делимично преиначена у побијеном усвајајућем делу по утврђењу ништавости уговорне одредбе (став 3. изреке) и то тако што се утврђује ништавост уговорне одредбе Полисе за осигурање лица од несрећних случајева (незгоде) број ... којим између туженог „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд и туженог ПУ „Радосно детињство“ НС уговорено да ће се у случају спора у вези са испуњењем права и обавеза из Полисе осигурања лица од последица несрећног случаја (незгоде) број ... између осигуравача и осигураника, укључујући и спорове у вези са исплатом одштетног захтева, надлежан бити стварно надлежан суд у Београду, док у преосталом делу жалба тужиоца одбијена, а пресуда у преосталом побијеном а не преиначеном делу је потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Београд да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.800,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог „Generali osiguranje Srbija“ ад Београд за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени првог реда је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштете је утврђење ништавости уговорних одредби Полисе за осигурање лица од последица несрећног случаја (незгоде), која је закључена између тужених, којим је уговорено да осигураник односно корисник приликом пријаве осигураног случаја или испуњења било којег другог права или обавезе из Осигурања нема права на накнаду трошкова ангажовања адвоката уколико га буде имао и да је у случају спора у вези са испуњењем права и обавезе из Полисе за огирање лица од последица несрећног случаја између осигуравача и осигураника, укључујући и спорове у вези са исплатом одштетног захтева надлежан бити стварно надлежан суд у Београду.

По оцени Врховног суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром да правно схватање изражено у нижестепеним одлукама о ништавости уговорних одредби Полиса за осигурање лица од несрећног случаја, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу материјалног права релевантног за одлучивање у овој правној ствари, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања од општих интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Следом наведених разлога, с обзиром да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суду преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, када се ради о поступку у споровима мале вредности ту је прописан посебан поступак (члан 467. до 479. у Глави XXXIII ЗПП), тако да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

Споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1. ЗПП) и у таквим спорвима ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.06.2020. године, а вредност предмета спора је 9.000,00 динара.

С обзиром на то да је ово спор мале вредности у ком се тужбени затев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић